

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg vil med det samme sige, at nu er Socialdemokratiet jo desværre ikke med i forhandlingerne om public service-kontrakterne, og som det er fremgået af debatten i dag, er vi i gang med forhandlingerne, så jeg vil selvfølgelig ikke stå her og afsløre, hvad indholdet er.

Jeg kan love, at det bliver bedre public service, det bliver et styrket Danmarks Radio, en styrket kontrakt på public service-området, der kommer ud af det – også for TV 2.

Jeg vil gerne fremhæve ét resultat, som også er blevet offentliggjort her i morges. Der bliver bedre forhold for døve og hørehæmmede. Der bliver nu tekstning af nyhedsudsendelserne om aftenen. De investerer nu i det her talegenkendelsessystem, så man kan simultantolke nyhedsudsendelser. Alle begivenheder, der har væsentlig samfundsmæssig interesse, bliver nu tekstet eller tolket for døve og hørehæmmede. Det er bare et af de meget, meget gode tiltag, der kommer med i public service-kontrakterne nu.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Kl. 15.15

Aage Frandsen (SF):

I politik, og også når man forhandler, er det vigtigt, at man ved, hvad man vil. Det er vigtigt at vide, hvad andre vil, som man forhandler med, og det er vigtigt at kende sin egen position, herunder sin egen magtposition.

Når man er en del af et flertal, og man ved det på forhånd, så har man én position. Hvis man ved, man er en del af et mindretal, så har man en anden position.

Jeg har aldrig lagt skjul på, at SF – sagt på jysk – ikke var begejstret for privatiseringen af TV 2. Men det var de givne vilkår, og så går man ind i forhandlinger, loyalt, og man respekterer, at det vil flertallet. Det respekterede jeg på SF's vegne, da vi gik ind i forhandlingerne. Men det var ikke det, vi var for.

Det endte jo med det, og man kan måske i dag i bakspejlets lys sige, at det var lidt underligt, at det var det, der blev hovedgrundlaget for en række partier. Jeg vil nævne andre ting for vores vedkommende også. Det er et spørgsmål om, hvem det i sidste ende er, der træffer afgørelsen om privatiseringen.

Men nu er der efterlyst svar på: Jamen var det ikke andet? Hvad er det ellers, I er uenige i? Jeg

vil bare opregne de punkter, og jeg mener, at jeg også har gjort det tidligere, i hvert fald under forhandlinger. Det er ting, som jeg var uenig i. Det betød jo ikke, at man ikke kunne have lavet en aftale, hvis nogle ting nogenlunde var kommet igennem, eller noget af det var kommet igennem.

Men vores bekymring omkring TV 2 var og er jo, at når man går ud i et marked og skal leve af ting i et marked, så bestemmes også i højere grad indholdet. Men vi mente altså, at vi kunne have fundet frem til en løsning omkring public service-kontrakten, og selve kontraktens indhold kender jeg jo ikke. Men jeg kender det, der står her som aftaletekst. Det var sådan set ikke indholdet af den, som var vores bekymring.

Men lad os se på det andet. Danmarks Radio betragter vi som et flagskib, og vi var imod de der 21 pct. Vi var imod bestyrelsens ændring af den kompetence. Vi var overraskede og glade for, at bestyrelsen fik en sådan sammensætning – jeg betragter det også som en indrømmelse til mig, men jeg synes bare, det var for sent og for lidt – at Folketinget stadig væk udpeger seks repræsentanter.

Men det afgørende er: Hvordan er Danmarks Radios fremtid? Vi er bekymrede for, hvordan udviklingen vil være, og der er nogle ting, vi var decideret imod. Skulle vi have været inde i en aftale, var det noget af det, vi ville have lagt vægt på.

Med hensyn til reklamer var vi indstillet på, at man nok måtte gå i retning af større frihed til reklamer, for det er en del af de markedsvilkår, man går ind i, og så er spørgsmålet selvfølgelig: Hvad er så det værste? Hvad prioriterer vi mest at undgå i friheden omkring reklamer? Ingen reklamer omkring børneudsendelser betragter vi nok som det vigtigste, og også det midt i udsendelsen, som der kom en indrømmelse af – det er da så noget – og så er der nogle andre ting. Men man er nødt til ligesom at prioritere sine ting.

Lokalradio var ikke noget, vi forhandlede ret meget, for det var, som om man brugte energien til noget andet. Der er vi altså bange for, at den rene lokalradio i fremtiden er blevet svækket, og det vil selvfølgelig i den forbindelse sige græsrods-lokal-radio og -lokal-tv. De 40 mio. kr., der er afsat, er i hvert fald under alle omstændigheder mindre end de 60 mio. kr. Der må man jo forstå, at når vi i sin tid fik 50 mio. kr. ind – når jeg siger vi, var det altså SF's krav i det ikke daværende, men daværende, daværende forlig – er